

Vi måste leverera idag

I Ulla Johanssons svar på min artikel "De tiger om det viktiga" pläderar hon kraftfullt för fusionskraft som lösningen på vårt energiproblem.

Jag tar fasta på hennes tips och kikar in på hemsidan hos det stora projektet i Frankrike. Det första jag möts av är en mening som slutar: "... aims to demonstrate that fusion is an energy source of the future". För min del blir jag inte mer övertygad. Snarast tvärtom: själva anser de uppenbarligen att de siktar på att *demonstrera* något. Det stärker bara min bild att fusionsreaktorn kommer att fortsätta vara den lovande framtida energikällan. Men som sådan duger den inte till att driva bilar, koka mat eller värma bostäder varken idag eller imorgon.

Oavsett om man tror på fusionsreaktorn, eller som jag är skeptisk, är det som att gråta över spilld mjölk. Det hjälper inte att beklaga sig över de beslut som våra politiker tog eller inte tog för flera decennier sedan. Nej, det gäller att se framåt. Vilka beslut vill vi se de närmsta åren?

Tänk om Kjell Aleklett, och andra som forskar om vår framtida energiförsörjning, är någorlunda rätt ute. Då gäller det att ha en genomtänkt "Plan B". En sådan måste innehålla, för många av oss, riktigt obehagliga lösningar: mer kroppsarbete – mindre maskinhjälp, färre transporter – mer av det lokala samhället, ett jordbruk med ett minimum av konstgödsel. Dessutom krävs en utbyggnad av nya energikällor. Men då talar vi inte om storskaliga, högteknologiska experiment, utom om enkel och robust teknik. En som med säkerhet kan leverera kilowatt redan idag.

Jag inser att detta är som en tulipanaros: lätt att säga, men svårt att genomföra. Men att blunda och köra på som vanligt borde inte vara tillåtet.

Stellan Tengroth